

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de novembre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. F.A.M. va presentar davant de l'Hble. Batllia demanda laboral contra la societat A. SL en reclamació de la quantitat de 25.403,18 € en concepte de salari (4.946,37 €), de dies festius treballats (4.264,48 €), de vacances (1.839,60 €), d'hores extraordinàries (533,28 €) i d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda (13.819,45 €), amb la corresponent cotització de les esmentades quantitats prop de la CASS.

II.- La societat A. SL es va oposar a la majoria de les pretensions de la part agent, contestant que només pertocava al treballador percebre l'import de 140,35 € en concepte de vacances (61,35 €) i de dies festius (79 €).

III.- Per sentència de data 13 de juny del 2008, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant substancialment la demanda de la part actora, va condemnar a la societat A. SL a pagar al Sr. F.A.M. la quantitat de 16.013,82 € i a cotitzar aquesta quantitat neta d'havers laborals a la CASS; així com a satisfer les despeses processals causades.

IV.- Contra aquesta resolució la societat A. SL ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta que qualsevol mancament formal que existís en la carta d'acomiadament va quedar esmenat pel coneixement directe per part del treballador dels motius en les reunions que va mantenir amb els gerents de l'empresa; que quedant doncs acreditat el coneixement el Sr. F.A.M. dels motius en que fonamenta l'empresa el seu acomiadament, s'ha complert amb la finalitat de la norma, que és permetre a l'empleat aquest coneixement per poder-se defensar; que en el cas que s'estimés que l'acomiadament s'ha efectuat de forma indeguda, la indemnització s'hauria de calcular tenint compte de les vacances gaudides des del mes d'abril del 2006, el que dóna un import de 6.775,47 €; que han quedat acreditats els incompliments per part del Sr. F.A.M. de les obligacions derivades del contracte de treball; que havent estat acreditada la realitat d'un pacte de formació del treballador, és improcedent la condemna a pagar qualsevulla quantitat per diferència de salari; que en el cas que s'estimés que alguna quantitat és deguda en concepte de salari, s'hauria de tenir en compte l'import corresponent als períodes de vacances gaudits pel treballador des de l'abril del 2006; que va satisfer les 32 hores extraordinàries realitzades pel treballador al mes de gener del 2007, així doncs en el cas que el Tribunal consideri que s'havia convingut un període de formació, no s'hauria de pagar cap més import per aquest concepte; en el supòsit que no s'estimes la concurrència del pacte de formació, s'hauria de satisfer per aquest concepte, l'import de 533,27 €; que l'adversa reclamava el pagament d'un total de 26,28 dies de vacances (18,28 dies de vacances més 8 dies recuperables), existint per tant una duplicitat de petició en relació als 8 dies recuperables atès que els reclama també en l'apartat relatiu al concepte retributiu de festius treballats; que els 18,28 dies de vacances van ser liquidats i pagats en data 3 de març del 2007; que en el cas que s'estimi que no va existir un pacte en relació a un període formatiu, ja s'hauria satisfet al treballador l'import que li corresponia en concepte de vacances; que en el supòsit que es consideri que s'ha de satisfer el salari de 2.100 € a partir del mes d'abril del 2006, el total seria de

1.223,26 € enlloc dels 1.839,60 € establerts en la sentència; que en quant a la reclamació per dies festius, tots els testimonis van declarar que l'empresa tenia una normativa interna relativa als dies festius, per la qual els treballadors tenien 2 dies rotatius de descans setmanal, pagant-se o essent recuperables en cas de no poder realitzar-los, excepte quan s'esqueien en cap de setmana.

II.- Per contracte de data 1 d'octubre del 2004, el Sr. F.A.M. fou contractat per la societat A. SL amb un salari mensual de 1.265,28 € per 40 hores de treball setmanal. El dia 27 de març del 2006, les parts varen signar un annex al contracte de treball segons el qual el Sr. F.A.M. desenvoluparia el càrrec de cap de logística, mitjançant un salari mensual de 2.100 € nets. Per carta del dia 6 de febrer del 2007, lliurada en mà al treballador, l'empresa va rescindir la relació laboral, pels motius establerts en l'article 72 apartat 11 de la Llei sobre el contracte de treball, més concretament per mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre, la disciplina de l'empresa, la seguretat i la higiene en el treball o a l'execució del contracte.

III.- L'article 72 de la Llei sobre el contracte de treball estableix que l'avís de comiat ha de fer-se exposant la seva causa. La jurisprudència sempre ha considerat que el requisit de l'exposició fàctica dels motius de l'acomiadament és imprescindible, independentment del coneixement que per altres mitjans el treballador ha pogut tenir dels fets que li són imputats. Per tal que l'acomiadament sigui fet en forma deguda, no és suficient fer referència a un dels motius contemplats en l'article 72 de la Llei, sinó que és ineludible que la carta de comiat exposi de manera succinta, però suficientment clara i concreta, els fets constitutius d'un dels motius del referit article 72. Es tracta d'una constant jurisprudència que té per finalitat la protecció dels drets del treballador acomiadat. En el cas d'autes, força és de constatar que en la carta d'acomiadament del dia 6 de febrer del 2007 no consta cap fet concret imputat al Sr. F.A.M.; per tant és de manera totalment ajustada al dret que la sentència de primera instància ha constatat que l'acomiadament del treballador fou fet en forma indeguda, tenint dret a la indemnització de l'article 76 de la Llei sobre el contracte de treball, que estableix que la mateixa correspon a un mes i mig de salari per any de servei a l'empresa, sense consideració

de les vacances de les quals ha pogut gaudir el treballador i de la incidència de les mateixes en el salari del treballador.

IV.- Respecte als havers laborals reclamats pel Sr. F.A.M., s'ha de posar de manifest prèviament que no consta en autes la prova suficientment significativa que del mes de març en que es va firmar l'annex al contracte de treball, fins al mes de desembre, va existir un període de formació del treballador. Per tant s'ha de considerar que a partir del moment en que el Sr. F.A.M. va desenvolupar la tasca de cap de logística, el mateix havia de percebre el salari corresponent. Ara bé, resulta dels butlletins de salari que consten en autes, que entre el mes de març i el mes de desembre del 2007, el Sr. F.A.M. va gaudir de 10 dies vacances al mes de maig, 8 dies al mes de juliol i 14 dies al mes d'octubre, que han de ser remunerats d'acord amb les disposicions de l'article 51 de la Llei sobre el contracte de treball. Tenint en compte aquestes circumstàncies, la quantitat corresponent a la diferencia de salari que ha de percebre el treballador a comptar del mes d'abril fins al mes de novembre del 2007 ascendeix a 4.582,73 €.

Pel que fa a la reclamació del treballador en concepte d'hores extraordinàries, atès que el pacte de formació no ha quedat acreditat, així com el reconeixement per les parts de la realització de 32 hores extraordinàries, l'import degut per aquest concepte correspon a 533,28 €.

V.- Respecte a les vacances, és cert que el Sr. F.A.M. fonamenta la seva demanda en 19,81 dies reconeguts per l'empresa en el butlletí de salari del mes de novembre del 2008; però en aquests 19,81 dies estan inclosos 8 dies recuperables. Per tant la reclamació del treballador no és clara i, pel que fa únicament al concepte de les vacances, s'han de tenir en compte només els 11,81 dies reconeguts, més els dies de vacances generats pels mesos de novembre, desembre i gener: 6.47 dies, és a dir un total de 18,28 dies. Aplicant un salari horari mitjà de 70 €, la quantitat deguda al Sr. F.A.M. correspon pel concepte de vacances a la suma de 1.279,60 €.

En quant a la reclamació per dies festius, no es poden descartar les declaracions concordants dels Srs. G.M.B., N.B., E.C.T. i M.S.S., que estableixen que l'empresa tenia una normativa interna referent als dies festius, per la qual tots els empleats gaudien de dos

dies de descans setmanal i en cas de no poder gaudir-los es pagaven o es recuperaven, però no es gaudien ni pagaven ni recuperaven els dies festius del calendari que s'esqueien en cap de setmana. Dit això l'empresa no comunica el llibre de treball obligatori on s'inscriuen els dies festius treballats; per tant, considerant que els dies 1 de maig del 2005, 1 de gener del 2006, 7 de gener del 2006, 6 i 7 de gener del 2007, no han generat dies recuperables d'acord amb la normativa interna, s'han de valorar els 17 altres dies festius reclamats pel Sr. F.A.M.. Compte tingut d'un salari horari de 96,92 €, el treballador té dret a percebre, per aquest concepte, la quantitat de 3.295,28 €.

VI.- En conseqüència, si es dedueix de les quantitats degudes al treballador, les sumes satisfetes per l'empresa en concepte de liquidació, pertoca al Sr. F.A.M. percebre la quantitat de 7.337,21 € en concepte de salari i d'havers laborals.

VII.- L'estimació parcial del recurs determina no fer especial imposició de costes de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs de la societat A. SL;
Reformar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 13 de juny del 2008, en el sentit de condemnar a la societat A. SL a satisfer al Sr. F.A.M., la quantitat global de 14.120,98 €; i confirmar-la per la resta de les seves disposicions.

Sense fer especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-